

ledes godkendt, og da Gaardeier S. P. Raben tidligere har været Medlem af Folkethinget og saaledes har aflagt den for Medlemmer af Rigsdagen foreskrevne Ed, vil han strax kunne deltage i vore Forhandlinger og Afstemninger.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov, indeholdende nærmere Bestemmelse om Udstedelsen af de i Lov angaaende danske Skibes Registrering af 13de Marts 1867 § 13 ommeldte midlertidige Nationalitetscertifikater.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1729—30).

Carstensen: Som de Herrer ville have set, har det foreliggende Lovforslag det Formaal at sætte den høie Regjering i Stand til ved en Tillægsbestemmelse til Registreringsloven at værne om, at vi ikke udsættes for at faae fremmede usødygtige Skibe oversførte til dansk Giendom. De Herrer ville ligeledes have set af Motiverne, at der i de senere Aar er blevet indkjøbt i England 59 Skibe, hvoraf de 21 ere forliste, og i Motiverne ville De endvidere finde den Oplysning, at af disse 21 ere de 6 sporløst forsvundne og 2 forladte i synkefarvrig Tilstand. Disse Motiver ere desværre saa talende, at der ikke behøves noget yderligere Moment for, at fremhæve Onskeligheden af, at dette Forslag saa snart som muligt fremmes, og jeg skal paa det Varmeste anbefale det i den Retning; men paa den anden Side tror jeg at maatte fremsætte en Tvivl om, hvorvidt Regjeringen har valgt den bedste Form for sit Forslag. Det forekommer mig, at man burde have sikret sig lidt mere frie Hænder. Ved at anvende denne bestemte Maade, hvorpaa Sødygtigheds-certifikater skulle udstedes, binder man sig til atter at gaa til Rigsdagen, naar man vil have disse Certifikater udfærdigede i en anden Form; man skaber sig dermed Vanskeligheder, som jeg tror, man let kunde have undgaaet ved at stille Forslaget paa en lidt friere Basis. Jeg veed ikke, hvorvidt det er strengt nødvendigt at gaa til Rigsdagen for den Sags Skyld. Naar det imidlertid er sket, saa veed jeg naturligvis, at det er efter moden Overveelse; men paa den anden Side kan jeg ikke undlade at fremføre den Betragtning, at der i Instrugen for Konsulerne i Udlandet er en Tillægsbestemmelse, ifølge hvilken de ikke kunne udstede Nationalitetscertifikater i Krigstilfælde, undtagen naar der indhentes nærmere Bemyndigelse af Regjeringen. Denne Bestemmelse, der indeholdes i § 18, synes ikke at gribe mindre stærkt ind i Registreringsloven end det, der her er foreslaaet. Jeg tror, det er ønskeligt, om Regjeringen havde forbeholdt sig fri administrativ Myndighed i den Retning. Det vilde i alt Fald have fremmet

denne Sag, der, som det forekommer mig, paa et temmelig sent Stadium er kommen her til Thinget, idet, som det er de Herrer bekendt, Opfordringen fra England allerede udgik i Februar Maaned forrige Aar. 14 Stater havde allerede tiltraadt denne Opfordring inden November Maaned, medens 3 Stater erklærede, at de ikke behøvede at tage Forholdsregler i denne Retning. Danmark er altsaa den eneste Stat, som i disse Maaned er har rørt ved denne Sag. Men da det nu har været saa længe, saa kan jeg ikke andet end ønske, at Sagen fremmes saa snart som muligt. Jeg kan imidlertid, navnlig som Medlem af den søfærende Stand, ikke staa lige overfor et Forslag af denne Bestaffenhed, og som griber ind paa et Omraade, der har saa stor Betydning, uden at søge at gøre mig Rede for, hvad Forslaget giver, og hvad det ikke giver. For at komme til et klart Syn paa, hvad Forslaget giver, vil det være rigtigst at se tilbage paa, hvad der har fremkaldt det. De Herrer ville selvfølgelig gennem Dagspressen være vidende om, at der i de senere Aar har hersket en meget levende Bevægelse angaaende dette Spørgsmaal i England. Den engelske Regjering, som med saa stor Kjærlighed omfatter sine Søfartsforhold, søgte i en længere Aarække at sikkre sig mod forskjellige Tilfældigheder. Men Spørgsmaalet om Usødygtighed er først traadt rigtig i Forgrunden, efter at den meget fuldkomne Statistikk har paavist de umaadelige Farer, som Menneskeliv vare udsatte for ved den skjedsløse Behandling, man uvidste med Hensyn til Konvoluten ved usødygtige Skibe. Den engelske Regjering har bemyndiget sit Handelskammer, det saakaldte board of trade, til ved Besigtigelse at udøve en Begrænsning i forskellige Retninger; men Statistikkens Tal bleve efterhaanden saa talende og gjorde saa stort Indtryk, at Dagspressen vaagnede til Liv, og efter at den havde vaakt Gemytterne og Blikket for Sagen, tog Enthusiasten Plimsoll den i sin Haand, og denne Sag berer da ogsaa hans Navn. Plimsoll gif frem med megen Voldsomhed og gif maasse for vidt i sin Argumentation; men de tørre Fakta, han støttede sig til, kan Ingen omstøde, da de ere byggede paa Statistikken. For at give de Herrer, der ikke ere bekendte med Spørgsmaalet, et Begreb om, hvad denne Statistikk bragte for Lyset, skal jeg blot oplyse, at det af de sidste engelske statistiske Beretninger ses, at af de Skibe, der ere totalt forliste, er 1 sporløst forsvundet, for hver 8 der ere totalt forliste, endvidere at af de Mennesker, som omkomme paa Søen ved forskellige Ulykkestilfælde, er over Halvdelen forsvunden med de forsvundne Skibe. Der var altsaa en vis Berettigelse for Plimsoll til at sige, at der blev begaaet Mord i Marseis. Jeg skal ikke nærmere gaa ind paa de forskellige Forholdsregler, som Plimsoll foreslog Regjeringen at tage i den Retning; han var noget ensidig, og